

Bilag I.

Nogle af udvalgets spørgsmål til handelsministeren og handelsministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Der udbedes en oversigt eller et skøn over, hvor store beløb der er indgået i prisdannelsen til dyrtidstillæg og til anden del af lønoverenskomsten, og hvor stor en andel heraf der er båret af erhvervene.

Besvarelse:

Ifølge bestemmelserne i den gældende avancestoplovs § 1, stk. 2 og 3, er der adgang til i priserne at inddække stigninger

såvel i direkte arbejds løn som i overenskomstsmæssigt aftalte indirekte lønninger.

På visse områder har konkurrencevilkårene ikke gjort det muligt for de erhvervsdrivende fuldt ud at inddække disse lønforhøjelser, men en kvantitativ vurdering af omfanget heraf er ikke mulig.

Der vedlægges et notat af 16. oktober 1968, udarbejdet af det økonomiske sekretariat, indeholdende nogle skøn over lønstigninger i 1968 som følge af dyrtidsregulering og overenskomstforbedringer.

DET ØKONOMISKE SEKRETARIAT

Den 16. oktober 1968.

Nogle skøn over lønstigninger i 1969 som følge af dyrtidsregulering og overenskomstforbedringer.

1. Der foreligger endnu ikke statistiske oplysninger om lønudviklingen for arbejdere og funktionærer, der kan lægges til grund for besvarelsen af dette spørgsmål. De størrelsesordener, der er anført i det følgende, har derfor alle karakter af — sine steder ret summariske — skøn.

2. Opgjort efter samme retningslinjer som i bilag 6 til betænkningen „Inflationens årsager“ af maj 1966 kan det anslås, at en reguleringsportion i 1968 direkte medfører en stigning i løn- og overførselsindkomster på omkring én milliard kroner. Heraf vedrører skønsmæssigt 385 mill. kr. de offentlige udgifter til lønninger og overførselsindtægter (især de sociale pensioner), medens resten, eller godt 600 mill. kr., vedrører lønsummen i de private erhverv.

Denne lønstigning på godt 600 mill. kr. svarer til en procentvis stigning på ca. 2 pct., der fremkommer som et gennemsnit af arbejdernes lidt lavere og funktionærernes lidt højere dyrtidsregulering.

3. Med betydelig usikkerhed kan det således anføres, at de tre dyrtidsportioner, der er kommet til udbetaling siden efteråret 1967 (to ifølge januarpristallet 1968 og én ifølge julpriestallet 1968), har medført en lønstigning på i alt ca. 6 pct. for de private erhverv. Ser man bort fra den fejlkilde, som variationer i arbejdsstyrkens sammensætning på arbejdere og funktionærer fra erhverv til erhverv indebærer, kan det videre anslås, at lønstigningen for industri, håndværk, bygge- og anlægsvirksomhed samt handel opgjort på årsbasis har beløbet sig til omkring 1.350 mill. kr. som følge af de nævnte tre dyrtidsportioner.

4. De overenskomstsmæssige lønforhøjelser, der aftales i foråret 1967, har i perioden siden avancestoplovens ikrafttræden den 21. november 1967 udgjort følgende. For arbejdere i industri, håndværk samt bygge- og anlægsvirksomhed en forbedring af søgnehelligdagsbetalingen fra 1. januar 1968, lavtlønstillæg og en generel timelønsforhøjel-